

Skutky apoštolské 5, 27-32: Když je přivedli, postavili je před radu a velekněz je začal vyslýchat: „Důrazně jsme vám zakázali učit o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit odpovědnost za jeho krev!“ Petr a apoštolové odpověděli: „Boha je třeba poslouchat, ne lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili; toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů. My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

Zjevení Janovo 1, 4-8: Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen. Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechny pokolení země. Tak jest, amen. Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

Jan 20, 19-31: Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvídím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Uvěřit jako Tomáš

Každá neděle je slavností Ježíšova vzkříšení, učedníci se shromažďují po týdnu zase za zavřenými dveřmi v naději, že Ježíš zase přijde. Tak i pro nás platí naděje, že také Ježíš přichází do našeho sboru (shromáždění) každou neděli a my se s ním setkáváme, nebo také ne. Nesetkáme se s ním buď proto, že tu nejsme fyzicky přítomni jako tehdy Tomáš, nebo duchovně nejsme schopni se soustředit. Proč tu lidé nejsou? Jako Tomáš ztratili víru, Ježíš pro ně nevstal z mrtvých, je mrtvý. Nevím, zda by si to sami připustili. Jak se k nim máme zachovat, my, kteří se ve své víře vzájemně povzbuzujeme a posilujeme? Říká nám to jednání učedníků. Neřekli si: Tomáš neuvěřil, je to jeho věc (problém). Naopak jdou za ním a oznamují mu, že viděli Pána. Odpověděl onou známou větou: „Dokud neuvídím Ježíše sám, neuvěřím.“ Kolik lidí už jsme pozvali do sboru a mají pro nás odpovědi podobného typu jako Tomáš (odpovědi vyslovené nahlas i nevyslovené), ale mnohdy i další: nepotřebuji chodit do kostela, mám svou víru, Pána Boha potkávám více v přírodě atd. A my rezignujeme. Takových nevěřících Tomášů, za kterými by bylo zapotřebí zajít, povzbudit a pozvat, je v našich řadách hodně. Možná ještě nejsme schopni za nimi zajít, ale rozhodně je nesmíme odepsat. Vždyť právě někteří z nich, kteří ve víře ochabli, nebo ji ztratili, se mohou znovu stát Ježíšovými vyznavači a možná také posily do našeho sboru. Jako tomu bylo v případě Tomáše.

Tomáš se tak moc od ostatních učedníků nelišil. Vždyť Ježíš jim ukázal svá zranění. Neliší se od nás ani naši členové, kteří s námi do sboru nechodí. Vzpomeňme si, kdo nám pomohl najít cestu

zpět do sboru, když jsme v minulosti také měli období, kdy jsme v něm chyběli. Poděkujme za ně. Minulou neděli jsme si připomínali, jak apoštol Jan uviděl svinutá plátna v otevřeném hrobě a uvěřil. Petr viděl totéž, ale neuvěřil. Vypovídá to o veliké trpělivosti a lásce Pána Ježíše k nám lidem, nedává nám jen jednu nebo dvě příležitosti, abychom se k jeho následovníkům přidali, ale nabízí nám své přátelství a lásku neustále. Snáší i někdy naše příkré odmítnutí, podobně jako u Tomáše. Nevím, jestli si to uvědomil Tomáš, ale to, že ho Ježíš vyzývá stejnými slovy, která sám Tomáš řekl jako svou podmínku víry, nám ukazuje, že Pán Ježíš je s námi stále. Mysleme na to, je to veliká pomoc a posila pro naše jednání. Všude – v tramvaji, na operačním sále, doma, v práci, na výletě – už nejsme nikdy opuštěni a sami. Amen.